Τυρόδιζα. Τυρίστασις

Ὁ Η. Stein ἐν τῇ δι' αὐτοῦ ἐκδόσει τοῦ Ἡροδότου (Berolini 1856-62) ἔχει τὴν ἑξῆς πολλοῦ λόγου ἀξίαν σημείωσιν περὶ τῆς πόλεως Τυροδίζης (Ἡροδ. VII 25).

Βλ. Σμυρδέλη
Θρ. Μελέται
1877 σ. 36-7

— Σημ. Β.: ἡ Τυρόδιζα πόλις Θράκης μετὰ Σέρριον" τ. ἔ. πλησίον τῆς πεδιάδος Δορίσκου· [illegible] αὕτη ἀρχαίως [illegible] [illegible] ἀναφέρεται, [illegible] „τῶν Περινθίων" ⟨γρ. ἢ [illegible] Περινθίων ;⟩ ἀπαντᾷ δ' [illegible] ἐν τῇ Προποντίδι ἢ [illegible] αἱ ἀττικαὶ [illegible] ⟨φόρος Σ⟩ τὴν πόλιν μεταξὺ τῶν Ἑλλησποντίων ἀναφέρουσι (Boeckh. Staatsh. II, 739), εἰκάζω ὅτι [illegible] ἡ αὐτὴ μετὰ τῆς [illegible] τοῦ Σμίλα καὶ [illegible] μετὰ τὴν Λευκὴν ἀκτὴν [illegible] Τυρίστασιν (ἀνάγν. Τυρίστασις ἡ ἀναγνωρίζω μετὰ τοῦ Boeck ἐν „-διζα" (-διζα) λέξιν θρᾳκικὴν σημαίνουσαν [illegible] ⟨[illegible]⟩ (= στάσις) [illegible] Τυρο [illegible] φοινικικὴν ἀρχὴν (ἴσως Τυρ⟨ί;⟩ων [illegible] Tyrenort)."

Μόνον καθ' ὅσον [illegible] ἐν [illegible] τοῦ Ἡροδότου ἐκδόσει κατὰ τὴν διόρθωσιν [illegible] [illegible] τοῦ Τυρο [illegible] ἢ [illegible] φοινικικοῦ [illegible] τῶν [illegible] τῶν [illegible] τῆς Θρᾳ-κης φαίνονται (Πρβλ. Giseke Thrakisch-pelasg. St⟨äm;⟩m⟨e;⟩ σελ. 14. 16. — O. Müller Orchom. σελ 115 — Deimling Leleger § 523 κ. ἄλλ.) [illegible] [illegible] τὴν γραφὴν Τυρόδιζα [illegible] τὸ Τυρίστασις. Τὸ ὄνομα Τύρος (τὸ αὐτὸ

Τυρόδιζα. Τειρίστασις

« Ὁ H. Stein ἐν τῇ νέᾳ αὐτοῦ ἐκδόσει τοῦ Ἡροδότου (Berolini 1856-62) ἔχει τὴν ἑξῆς [illegible] λόγου ἀξίαν σημείωσιν περὶ τῆς πόλεως Τυροδίζης (Ἡροδ. VII 25).

Βλ. Σκορδέλη ἐφ. Μέλισσα 1877 σ. 36-7

— Στεφ. Β. » Τυρόδιζα πόλις Θρᾴκης μετὰ Σέρριον« d. h nahe der Ebene Doriscos; da aber diese gleich darauf selbständig genannt wird, ferner τὴν Περινθίων eine Lage an der Propontis erheischte und in der That die attischen Tributlisten die Stadt unter den Hellespontischen aufführen (Boeckh. Staatsh II,739) ~~den Hell~~ so vermuthe ich, dass sie identisch war mit der von Scylax dicht hinter Λευκὴ ἀκτὴ angesetzten Τειρίστασις (leg. Τυρόστασις) und erkenne mit Boeckh in -διζα (-dizo) ein bei Orten dieser Gegend öfters wiederkeherendes thrak. Wort (= στάσις) während Τυρο auf phönik. Ursprung deutet (Tyrenort)."

Μόνον καθ' ὅσον δὲν συμφωνοῦμεν ἐν ταῖς ἄλλαις τῷ σοφῷ τοῦ Ἡροδότου ἐκδότῃ κατὰ τὴν διόρθωσιν καὶ ἑρμηνείαν σημειοῦμεν τοῦ Τυρο· διότι εἰ καὶ ἴχνη φοινικικῶν ἐποικήσεων ἐπὶ τῶν ἀκτῶν καὶ τῶν νήσων τῆς Θρᾴκης φαίνονται (Πρβλ. Giseke Thrakisch-pelasg Stm. σελ 14. 16. — O Müller Orchom. σελ. 115 — Deimling Leleger § 5, 23 κ. ἀλ.) ἡμεῖς δεχόμεθα προτιμοτέραν τὴν γραφὴν Τηρόδιζα σημειοῦσαν πρὸς τὸ Τειρίστασις. Τὸ ὄνομα Τήρης (τὸ αὐτὸ

[illegible] τῷ [illegible] ἐν τῇ

Σ. Τυρόδιζα Τειρίστασις.

Τυρόδιζα Τειρίστασις

185

Του Τήρεως μεθ' όλην την παρατήρησιν του Θουκυδίδου (ΙΙ 96) το όνομα εν Θράκη επαναλαμβανόμενον, θεωρήσομεν παναρχαίον, συγγενές ως προς τα, Αστεροπαίος, Αστραγίας (= ο Θραξ) Τράλλης (όπερ και εν θρακικαίς επιγραφαίς συχνότατα αναφαίνεται). Προς τούτοις έχομεν Τήρεια (Στραβ. ΧΙΙ 565), πόλις Μυσίας, Τηρείης όρος (Ιλ. Β 829) Τάρρα (Στ. Βυζ. εν λ.) πόλις Λυδίας. Και αυτό δε το Τάρσουρον εκλαμβάνομεν ως ισοδύναμον τοις Τήρεια Τει(ρ)ίστασις (Ταρ = Τηρ — σουρον = σαρα) ώστε έχομεν τέσσαρας τύπους, Τηρόδιζα Τηρι-στασις, Τάρσουρον, Τήρεια. Εν δε τω Βουρδιζα (Stein ~~Ant.~~ Hieroc.) βλέπομεν προσέγγισιν των καταλήξεων (δ)ιζα και στασις. Την δε ρίζαν του ονόματος τούτου θρακικού επιχωρίου λαού (Τράλλεις(1)) δυνάμεθα ίσως ν' αναγνωρίσωμεν εν τη σανσκρ. λέξει τάρα târâ (και stârâ) εξ ης α-στηρ, Stern, Strahl (2) κλπ. η εξής εξηγείται το παρά Ησυχίω "Αστραγίας ο Θραξ". Φρονούμεν δε ότι η το υπό [illegible](3) "θείρης δε θείρας επάγουσιν ως πρέπον, Έλληνες δε αυτούς Θράκας μετωνόμασαν" προδίδει το αυτό αρχαίον όνομα Τήρης, υφ' ο φαίνεται ότι οι Θράκες τοις Ασιανοίς εγνώσθησαν".

---

(1) Πρβλ. [illegible] Αρχαιολ. 16 — Η πόλις Τράλλεις επί Μαιάνδρω (πρότερον Ανθεα Στεφ. Βυζ.) εθεμελιώθη υπό Πελασγών κατά τον Αγαθίαν (ΙΙ 17). Τράλλις (Στεφ. 667) εν Φρυγία — Τράλλιον εν Βιθυνία (Στ. Βυζ.) — Τραλλία εν Ιλλυρία.

(2) Πρβλ. G. Curt. Grundz. σελ. 206 (3) Αυτ. Αρχαιολ. 16.